

(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 2, 27. årgang, februar 2025 - Pris 35 kr.

KUMBHA MELA 2025

**DET TEORETISKE FUNDAMENT
FOR INTELLIGENT DESIGN**

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark

Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

I skrivende stund foregår den store Kumbha Mela, verdens største fredelige samling af mennesker noget sted på Jorden, og meget af

dette blad handler om Kumbha Mela. For-sidebilledet er fra Kumbha Mela, Srila Prabhupada taler på side 3 om Kumbha Mela (en klasse fra 1977), Janardana fortæller om baggrunden for Kumbha Mela på side 6, og på side 12 har vi en beretning, der blev bragt første gang i Nyt fra Hare Krishna 7.2001, hvor Christina Legene fortalte om hende og hendes families besøg til den store Kumbha Mela i 2001.

På bagsiden omtaler vi Gaura Purnima den 13. marts, selv om det ikke falder i måneden for dette blad, februar. Vi springer nemlig næste blad over, fordi Dandaniti og jeg planlægger at tage til Indien i februar og begyndelsen af marts. Vi har ikke været der i ti år og synes, at vi vil have godt af at tage til den hellige *dhama* i Mayapur i nogle uger for at blive rensset. Derfor udkommer næste blad først til april. Hare Krishna. Ld. 🌸

KALENDER

Søndag 2.2	Vasanta Pancami Srimati Visnupriya Devis fremkomst Sarasvati Puja Srila Visvanatha Cakravarti Thakuras borgang Sri Pundarika Vidyandhis fremkomst Sri Raghunandana Thakuras fremkomst Srila Raghunatha Dasa Gosvamis fremkomst
Tirsdag 4.2	Sri Advaita Acaryas fremkost (faste indtil middag)
Onsdag 5.2	Bhismastami
Torsdag 6.2	Sri Madhvacaryas borgang
Fredag 7.2	Sri Ramanujacaryas borgang
Lørdag 8.2	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Bhaimi Ekadasi) (faste indtil middag for Varahadevas fremkomst i morgen)
Søndag 9.2	Bryd fasten mellem 7:46–10:51 Herren Varahadevas fremkomst
Mandag 10.2	Nityananda Trayodasi: Sri Nityananda Prabhus fremkomst (faste indtil middag)
Onsdag 12.2	Sri Krishna Madhura Utsava Srila Narottama Dasa Thakuras fremkomst
Mandag 17.2	Sri Purusottama Dasa Thakuras borgang Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras fremkomst (faste indtil middag)
Mandag 24.2	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Vijaya Ekadasi)
Tirsdag 25.2	Bryd fasten mellem 7:10–8:20 Sri Isvara Puris borgang
Onsdag 26.2	Siva Ratri
Fredag 28.2	Srila Jagannatha Dasa Babajis borgang

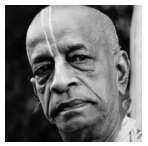
INDHOLD

2	Kalender & redaktionelt	6	Kumbha Mela	14	Designpåvisning	20	Prabhupadas Guavavasytetøj
3	Srila Prabhupadas side	10	I køkkenet	18	Meditation	22	Viljestyrke og beslutsomhed
12	Kumbha-mela 2001	19	Livsforændrende øjeblikke				

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishnabevindsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2025, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

KLASSE FRA KUMBHA MELA 1977

af Srila Prabhupada

Srila Prabhupada var til den store Kumbha Mela i Allahabad i 1977 og gav den 15. januar følgende tale.

Folk forstår ikke, at der er liv efter døden. Men Bhagavan siger: "Jo, der er liv efter døden." *Tatha dehantara-praptih* [Bg. 2.13]. Der er to slags *dehantara-prapti* [liv efter døden], enten mod helvede eller mod himlen, mod befrielse eller mod trældom. Befrielse betyder *mahat-sevam dvaram ahur vimukteh* ["tjeneste til *mahatmaer*, store sjæle, åbner døren til befrielse," SB. 5.5.2]. Vi ønsker befrielse. Derfor er vi nødt til at søge tilflugt hos *mahatmaer*, *mahat-seva*. Men hvis man gerne vil til den materielle eksistens' mørkeste område, så værsgo', *yositam sangi-sangam*, sansenydelse. *Yosit* betyder kvinde. Sansenydelsens ultimative tilflugtssted er sexliv. Hvis vi hengiver os til sexliv, da *yositam sangi-sangam*. Det betyder ikke kun, at vi hengiver os direkte til sexliv, men også, at vi indirekte omgås med personer, der kun er interesserede i sexliv.

Hele verden er interesseret i sexliv. *Pumsah striya mithuni-bhavam etat*. Denne materielle verden kredser omkring denne *mithuni-bhava* [sexliv]. *Tamo-dvaram yositam sangi-sangam*. Den vediske levemåde begrænser derfor hengivelse til sex, for hvis vi hengiver os til mere sexliv end absolut nødvendigt, glider vi ned mod en helvedesagtig livstilstand. Og hvis vi følger *mahatmaernes* vej, *mahat-seva*, er det *dvaram ahur vimukteh* – vi gør fremskridt mod befrielse.

Denne Kumbha Mela er en chance for at få muligheden for *mahat-seva*. Men selvfølgelig er det Kali-yuga. Der er så mange såkaldte *mahatmaer*, der har klædt sig ud for at tjene til livets ophold. Den slags *mahatmaer* er der ikke brug for. *Mahatma* beskrives i *Bhagavad-gita* (7.19): *sa mahatma su-durlabhah*. I virkeligheden skal vi omgås med en sådan *mahatma*, der er *su-durlabhah*, ikke let opnåelig. Og

hvem er denne *su-durlabhah mahatma*? Det beskrives også:

*bahunam janmanam ante
jnanavan mam prapadyate
vasudevah sarvam iti
sa mahatma su-durlabhah*

"Efter mange, mange liv overgiver den, der besidder virkelig viden, sig til Mig. En sådan stor sjæl er meget sjældnen." (Bg. 7.19)

I vil se så mange *mahatmaer*, der spreder ateisme: "Der er ingen Gud. Jeg er Gud. I er Gud. Hvorfor søger I efter Gud? Gud hænger ud på gaden, *daridra-narayana*." Lad være med at omgås med sådanne såkaldte *mahatmaer*. De er ikke *mahatmaer*. De er *duratmaer*. Pas på I ikke tager fejl af, hvem der er *mahatma*. *Mahatma* er en meget enkel ting. *Mahatmanas tu mam partha daivim prakrtim asritah* [Bg. 9.13]: *Mahatmaer* står under omsorg af *daivi-prakrti*, den åndelige verden. De har intet med denne materielle verden at gøre. *Bhajanty ananya-manaso* [Bg. 9.13]. Symptomet på en *mahatma* er, at han er helt engageret i at tjene Krishna.

Krishna er den oprindelige, Guddommens Højeste Personlighed. Vi skal gribe fat i Krishnas lotusfødder. *Bahunam janmanam ante* [Bg. 7.19]. Det er ikke let, men det kan gøres, hvis vi har intelligens. Ifølge Krishna betyder intelligens *mam eva ye prapadyante mayam etam taranti te* ["De, der overgiver sig til Mig, bliver fri med lethed," Bg. 7.14]. Hvis man går i gang med Krishnabevidsthed, er man med det samme på vejen. Men vi skal selvfølgelig gøre det seriøst og ikke som et skuespil. Alting skal være seriøst. Da er vi med

det samme på vejen til *mahat-sevam dvaram ahur vimukteh* ["Døren til befrielse åbnes gennem tjeneste til store sjæle," *SB*. 5.5.2].

Denne hengivne tjenestes vej er *seva*, tjeneste. I sidste ende er vi alle tjenere, men fordi vi ikke er *mahatmaer*, tjener vi *maya*. Tjeneste er der. Vi kan ikke blive herrer. Det er ikke muligt. *Jivera svarupa haya nitya krsna dasa* ["Sjælens evige natur er at være Krishnas tjener," *Cc. Madhya* 20.108-109]. Der er to ting: Krishna og *maya*, lys og skygge. Hvis vi ikke tjener Krishna, tjener vi *maya*, og de, der tjener *maya* i navn af Krishna, kaldes *maya-vadi*. I virkeligheden tjener de *maya*, men de påstår, at de er befriede. De beskrives som *vimukta-maninah*. *Maninah* betyder en, der i virkeligheden ikke er det, men falsk tror: "Jeg er befriet. Jeg er blevet lig med Narayana." De kaldes *vimukta-maninah*. I virkeligheden er det ikke rigtigt. Vi skal passe meget på og undgå den slags *mahatmaer*, der tror, at de selv er Narayana eller lige så gode som Narayana, eller sommetider hævder de, at de er mere end Narayana. Dem skal vi passe meget på.

Til denne *mela* er der så mange såkaldte *mahatmaer*. Men en *mahatmas* symptomer beskrives i *Bhagavad-gita* [9.13]: *bhajanty ananya-manaso* ["De tilbeder Mig konstant"]. Det er kvalifikationen. Og at blive en hengiven af Krishna er ikke så vanskeligt. Alle kan blive det. *Mam hi partha vyapasritya ye 'pi syuh papa-yonayah* [*Bg.* 9.32]. Selv de, der er af lav fødsel, kan også søge tilflugt hos Krishna for slet ikke at tale om, at hvis virkeligt kvalificerede *brahmanaer* søger tilflugt hos Krishna, gør de meget hurtigt fremskridt [*kim punar brahmanah punya bhakta rajarsayas tatha, Bg.* 9.33]. *Punya*. Uden en baggrund af *punya* eller *sukrti* [fromhed] kan ingen fødes i en familie eller et samfund af *brahmanaer*.

For det første skal vi blive rene *brahmanaer*:

*samo damas tapa saucam
ksantir arjavam eva ca
jnanam-vijnanam astikyam
brahma-karma svabhava-jam*

["Fredfyldthed, selvbeherskelse, spartanskhed, renhed, tolerance, ærlighed, viden, visdom og religiøsitet er de naturlige kvaliteter, der kendetegner *brahmanaernes* arbejde," *Bg.* 18.42]

Disse er de brahminske kvalifikationer. Desværre er ingen interesserede i at blive *brahmana* for slet ikke at tale om at blive en *vaisnava*. En *vaisnava* er mere end en *brahmana*:

*sat-karma-nipuno vipro
mantra-tantra-visaradah
avaisnavo gurur na syad
vaisnavah sva-paco guruh*

"En lærd *brahmana*, der er kyndig inden for alle områder af vedisk viden, er ukvalificeret til at blive en åndelig mester, hvis han ikke er en *vaisnava* eller kyndig i videnskaben om Krishnabevidsthed. Men en person, der er født i en familie fra en lav kaste, kan blive en åndelig mester, hvis han er *vaisnava* eller Krishnabevidst." (fra *Padma Purana*)

En *brahmanas* profession er *sat-karma*. *Pathana paathana yajana yaajana dana pratigraha*: En *brahmana* er meget dygtig i sin profession som *brahmana*. *Pathana paathana*: Han har studeret Vedaerne meget grundigt, og han har mange elever, som han har lært den vediske viden. Det er *pathana paathana*. *Yajana yaajana*: Han er dygtig til at tilbede Deiteten, og han lærer også andre disciple at gøre det. *Sri-vigraharadhana-nitya-nana-srngara-tan-mandira-marjanadau* [*Gurvastakam* 3].

Der er *brahmanaer*, der ikke er *vaisnavaer*, men tilbeder halvguder og andre end Guddommens Højeste Personlighed. Sådanne *brahmanaer* er der ikke brug for. Sådanne *brahmanaer* er fordømte. *Kamais tais tair hrta-jnanah prapadyante 'nyadevatah* ["De, der mistet deres intelligens til lystne ønsker, tilbeder halvguder," *Bg.* 7.20]. Visnu er den oprindelige *devata*, og den næste *devata* er Herren Brahma, så

Herren Siva og dernæst andre. De er alle *anya-devatah*. Om *tad visnoh paramam padam*: Man skal tilbede Visnu. Det er en *vaisnava*. *Visnur asya devata iti vaisnavah*. *Vaisnava* betyder, at han ikke er en tilbeder af halvguder. Der er ikke tale om at være respektløs over for halvguder. Men *saranam saranyam*: Det anbefales at søge tilflugt hos og tilbede den Højeste Herre – *mam ekam* – og ikke alle. Vi kan bøje os respektfuldt for selv en myre, men den tilbedelsesværdige Guddom eller Gud er Krishna eller Visnu, *Visnu-tattva*.

Der er mange former af *Visnu-tattva*. *Ramadi-murtisu kala-niyamena tisthan* [Bs. 5.39]. Han er ekspanderet i mange former såsom Rama, Nrsimha, Varaha osv. Der er så mange inkarnationer af *visnu-tattva*. De er alle én og samme. *Advaitam acyutam anadi ananta-rupam*. *Visnu-tattva* eller *Krsna-tattva* er tilbedelsesværdig. Og for at forankre vores urokkelige tro på Visnu bør vi diskutere *visnu-tattva* og ikke andet. Det kaldes *siddhanta*. *Siddhanta boliya citte na kara alasa*: "Vær ikke doven, når det kommer til at diskutere *siddhanta*." *Iha haite krsne lage sudrdha manasa*: "Jo mere man diskuterer *visnu-tattva*, *maya*, *jiva-tattva* og *sakti-tattva*, desto mere vil det blive klart, hvad Krishna er." Krishna er oprindelsen til alting. *Aham sarvasya prabhavo mattah sarvam pravartate* [Bg. 10.8]. Vi bør forsøge at forstå denne kendsgerning, at Krishna er oprindelsen til alting, og hvis vi går i gang med Krishnabevidsthed og bliver Krishnabevidste, vil alle vores andre pligter automatisk blive opfyldt. *Krsne bhakti kaile sarva-karma krta haya* [Cc. M. 22.62]. Det er det samme eksempel, som vi tidligere har givet: Hvis man vander roden på træet, gøres alle andre pligter automatisk. Der er ikke behov for separate forsøg såsom filantropi, filosofi og nationalisme, den ene og den anden isme. Vi har fundet på så mange ting og så mange afvigelser fra den virkelige pligt. Den skal vi koncentrere os om. Det er *siddhanta*.

siddhanta boliya citte na kara alasa
iha haite krsne lage sudrdha manasa

Vi bliver mere og mere trofaste over for Krishna ved at forstå *siddhanta*en.

Mayavadi-bhasya sunile haya sarva [Cc. *Madhya* 6.169]. *Kanistha-adhikarier* [begyndere i hengiven tjeneste] skal specielt undgå denne *mayavadi*-filosofi, som siger, at "Alle og enhver er Gud. Jeg er Gud. Du er Gud osv." Det er ateisme, en lumsk og bedragerisk ateisme. En klasse af ateister er *sunyavadi*: "Der er ingen Gud." Det kan vi forstå. Han er ateist: "Der er ingen Gud." Han erklærer offentligt: "Vi tror ikke på Gud." Men *mayavadi*erne er farlige, for de siger, at Gud findes, men uden form, uden hoved, uden ben. Hvis man gør det hele til "ingen, ingen ...", hvad er der så tilbage? Det bliver i sidste ende til nul. Forsæt med "ingen, ingen, intet ..." "Intet hoved, ingen hale, ingen hånd, ingen hånd, ingen ..." "Hvad er der tilbage? Det er en udspekuleret måde at sige på, at der ingen Gud er. Derfor har Caitanya Mahaprabhu sagt, at denne klasse, der giver den negative definition på Gud – "Ikke dette, ikke dette, ikke dette, ikke dette" – disse *mayavadier* er de største ateister.

veda na maniya bauddha haya ta nastika
vedasraya nastikya-vada bauddhake adhika

"Buddhisterne anerkender ikke Vedaernes autoritet. Derfor anses de for at være agnostikere. Men, de, der har søgt tilflugt i de vediske skrifter, men alligevel prædiker agnosticisme i overensstemmelse med *mayavada*-filosofien, er afgjort farligere end buddhisterne." [Cc. M. 6.168]

Det er meget farligt at omgås med *mayavadier*, specielt for dem, der er *kanistha* [begyndere]. Men de, der er forankrede i Krishnabevidsthed, kan blande sig med hvem som helst. Ingen kan rokke dem. De er beskyttede. Hvis man er blevet en ren hengiven, kan man tage hvor som helst hen for at prædike. 🌸

KUMBHA MELA OG KÆRNINGEN AF MÆLKEHAVET

af Janardana Dasa

Makara-sankranti er en vedisk astrologisk betegnelse for den dag, Solen går fra stjernetegnet Skytten ind i Stenbukken. Det korresponderer ikke helt med vestlig astrologi, da der er en smule forskydelse i udregningen. Det kan jeg ikke kommentere, da jeg knapt nok er skribent for slet ikke at tale om astrolog. Men mange festivaler bliver observeret i Indien på denne betydelige astrologiske dag. Den er begyndelsen på foråret.

Den mest interessante af de festivaler er Kumbha Mela, der starter på Makara-sankranti den 13. januar og varer indtil Siva-ratri, der i år falder på den 26. februar. Denne festival, der er den største fredelige forsamling af mennesker noget sted på planeten, er en religiøs festival, som har sin oprindelse i en gammel puranisk fortælling, der går millioner af år tilbage. Hvert år forsamles således millioner af pilgrimme til *melaen* på et af fire steder: Prayag (Allahabad) i Uttar Pradesh, Haridwar i Uttarakhand, Ujjain i Madhya Pradesh og Nasik i Maharashtra. Den største af de fire – Maha Kumbha Mela – finder sted hvert tolvte år i Prayag, og det er i år. Og i år er en helt speciel én af slagsen, der kun finder sted én gang for hvert 144. år. Den indiske regering forventer, at op imod svimlende 400 millioner hindupilgrimme, 80 gange Danmarks befolkning, vil tage deres bad i Prayagraj i løbet af de seks uger på det sted, hvor floderne Ganges og Yamuna mødes. Også floden Sarasvati, der ikke længere er synlig, løber sammen med de andre på dette sted.

Alle mulige religiøse, velgørende og politiske organisationer stiller op til at modtage det enorme antal pilgrimme. De serverer gratis vegetarmad ud i kolossale mængder. 1,2 millioner frivillige er til stede for at få det til at ske. Hvordan man organiserer bespisning af

så mange mennesker er en gåde. Hvis dette kan lykkes, kan det kun lykkes i Indien. Blandt de mange frivillige er der også en gruppe ISKCON-hengivne, der dagligt serverer gratis *prasadam* og distribuerer bøger. I år er der blevet sponsoreret 70.000 *Bhagavad-gitaer*, der deles ud til alle, der køber to mindre bøger for 50 rupier (5 danske kroner).

Jeg var selv til stede i Haridwar i 2010, da *melaen* blev afholdt der. I Haridwar, der blot er en lille by sammenlignet med Prayag, var der i alt 8 millioner mennesker forsamlet på den dag, jeg var der, for at tage sig en kold dukkert i Ganges. De millioner af mennesker kom dertil med tog, bil, fly og bus. Jeg selv ankom med tog. Som vi nærmede os Haridwar, steg flere og flere pilgrimme på toget, og til sidst var der så fyldt, at jeg nærmest måtte sidde i en form for fosterstilling og var ude af stand til at bevæge mig. Folk sad og stod som sild i en tønde. Bedre blev det ikke, da vi omsider kom til stationen. Sammenstuvet blev vi gennet mod Ganges gående i en retning. Området var afgrænset af barrikader på hver side, så pilgrimmene kunne kun bevæge sig i samme retning. De indiske myndigheder må ved disse lejligheder skabe rammerne til millionerne, der både skal transporteres, forsynes og forrette deres nødtørft. Som regel formår myndighederne at skabe orden i dette kaos, men med mellemrum sker det, at titals eller hundredvis af mennesker bliver mast af masserne.

Kærningen af Mælkehavet

Historien om, hvordan halvguderne og dømonerne kærned Mælkehavet for millioner af år siden, og hvordan udødelighedsnektaren faldt på Jorden, er beskrevet i *Srimad-Bhagavatams* 8. Bog.

Halvguderne og dæmonerne er altid i opposition til hinanden, både på de himmelske planeter, men også på jordplaneten. Fordi halvguderne søger tilflugt ved Visnus lotusfødter, kommer de som regel ud sejrrige, men i denne situation havde flere begivenheder svækket deres position som herskere over universet, og dæmonerne havde fået overtaget.

Halvguderne indgik et forlig med dæmonerne om,

at de i forening skulle frembringe udødelighedsnektar ved at kærne Mælkehavet. I denne proces faldt nogle dråber på fire steder. Hvor dråberne faldt, forsamlers pilgrimme således én gang om året for at få del i denne udødelighedsnektar. Nektaren manifesterer sig i månederne *pausa* og *magha* (januar og februar).

Engang passerede Durvasa Muni på sin vej Indra, himlens konge, der kom ridende på sin elefant Airavata. Durvasa Muni ville velsigne Indra med en blomsterkrans, han selv havde båret om halsen, og gav den til ham. Men fordi Indra var konge over de himmelske planeter, var han for optaget af sin egen position som hersker. Han tog nonchalant imod blomsterkransen fra Durvasa Muni uden respekt og placerede den på elefantens snabel. Elefanter er simple dyr, der ikke forstår sig på åndelige værdier, og den smed blomsterkransen mellem sine ben og knuste den. Da Durvasa Muni så denne fornærmende adfærd, forbandede han på stedet Indra, hvis intelligens var forblændet af hans egen materielle velstand. Dette var en af begivenhederne, der førte til, at halvguderne mistede deres styrke og dermed indflydelse og overherredømme i de tre verdener. På den ene side var de plaget af de altid udfordrende dæmoner, og på den anden side blev de ramt af Durvasa Munis forbandelse.

Herren Indra, Varuna og de andre halvguder

rådførte sig indbyrdes om situationen, men de kunne ikke finde nogen løsning. Derfor samlede de og fulgtes til toppen af bjerget Sumeru, hvor Herren Brahma har sin bolig. Der frembar de deres respekt, og i al ydmyghed fortalte de ham om hændelserne, der havde fundet sted.

Herren Brahma lyttede opmærksomt til halvgudernes forklaring om, hvordan de havde mistet al deres indflydelse og styrke, og hvordan dæmonerne samtidigt var blevet mere kraftfulde. Dette var forstyrrende for den universelle orden, og derfor koncentrerede Herren Brahma sit sind på Guddommens Højeste Personlighed og begyndte at bede til den Højeste Herre, Visnu.

På vegne af halvguderne fremførte Brahma på passende vis sine bønner og glorificerede Guddommens Højeste Personlighed. Efter at have hørt om situationen instruerede den Højeste Herre, Visnu, halvguderne og rådede dem til at fremsætte et fredsforlig med et forslag til dæmonerne om, hvordan de i fælleskab kunne frembringe udødelighedsnektar ved at kærne Mælkehavet.

For at kærne Mælkehavet skulle Mandarabjerget roteres med den enorme slange Vasuki viklet rundt om det som et reb. Halvguderne og dæmonerne skulle trække i hver deres ende af slangen. Både gift og mange attraktive ting ville blive frembragt i processen, men Herren Visnu advarede halvguderne om

ikke at blive betaget af disse mindre vigtige ting. Halvguderne skulle heller ikke lade sig forstyrre ved eventuelle uregelmæssigheder under udførelsen af dette arbejde. Efter at have rådgivet halvguderne på denne måde forsvandt Herren fra deres midte.

Dæmonerne under ledelse af Bali gik med på forliget med den indbyrdes forståelse, at nektaren, der blev genereret fra kærningen, skulle fordeles ligeligt blandt halvguder og dæmoner.

Processen med at kærne Mælkehavet begyndte med, at dæmonerne og halvguderne greb om slangen Vasuki, og Mandarabjerget blev placeret i midten. Dæmonerne greb slangen om hovedet, og halvguderne tog den modsatte ende af det enorme dyr. Slangen blev viklet om bjerget. Derefter begyndte de med stor anstrengelse at trække slangen skiftevis fra side til side og roterede derved bjerget. Men på grund af Mandarabjergets vægt sank det ned i havet. Således blev både dæmonerne og halvguderne ydmyget.

Guddommens Højeste Personlighed åbenbarede Sig da i Sin form som skildpadde-*avataren* Sri Kurma for at balancere Mandarabjerget på Sin ryg. Derefter blev kærningen genoptaget med stor kraft. Som resultat blev der produceret en enorm mængde "*kalakuta-*

gift". *Prajapati*erne så ikke anden udvej end at bede Herren Siva om hjælp og tilbad ham med udvalgte bønner. Herren Siva kaldes *asutosa*, fordi han let kan tilfredsstilles af Visnus hengivne, og indvilgede i at bortskaffe giften, der blev genereret af kærningen, ved at drikke den. Gudinden Durga, der er Herren Sivas hustru, var ikke det mindste forstyrret over, at han ville drikke giften, for hun kender Herren Sivas fortræffeligheder. Faktisk udtrykte hun glæde og hyldede sin kræftfulde ægtemand. Derefter samlede Siva giften i hånden og drak den. I stedet for at synke giften helt samlede han den i sin hals, der fik en blålig farve, og derfor kaldes han Nilakantha. En smule af giften faldt fra hans hånd på jorden. På grund af dette findes der giftige slanger, skorpioner og planter i denne verden.

Under kærningen udåndede Vasuki røg og ild fra sin mund, hvilket især påvirkede dæmonerne, der blev ledet af Pauloma, Kaleya, Bali og Ilvala, da de holdt om hovedet på slangen. Således fremstod dæmonerne som en udbrændt skov og virkede både opgivende og magtesløse.

Halvguderne blev også påvirket af Vasukis dårlige ånde, men ved Guddommens Højeste Personligheds nåde lod Han skyer med regn lindre deres smerte.

Efter at være kommet sig tog både halvguderne og dæmonerne mod til sig og genoptog deres forehavende. Derefter blev der først frembragt en *surabhi*-ko, som flere vismænd accepterede for at bruge ghee fra hendes mælk i ofringer. Dernæst blev en hest ved navn Uccaihsrava genereret. Denne hest blev taget af Bali Maharaja. Ædelstenen ved navn Kaustubha blev også genereret. Den tog Herren Visnu sig af og placerede den på sit bryst. Derefter blev en *parijata*-blomst og *apsaraerne*, de smukkeste kvinder i universet, genereret. Så dukkede lykkens gudinde, Laksmi, op. Halvguderne, de store vismænd, Gandharvaerne og andre tilbad hende respektfuldt. Lykkegudinden så sig om og valgte Herren Visnu til ægtemand. På grund af denne kombination af Laksmi og Narayana blev halvguderne og alle andre tilstedeværende fyldt med en dyb tilfredsstillelse. Dæmonerne blev imidlertid ignoreret af lykkens gudinde og blev derfor meget deprimerede. Så blev Varuni, beruselsens gudinde, frembragt, og på Herren Visnus opfordring tog dæmonerne hende til sig.

Med fornyet energi blev arbejdet med at kærne Mælkehavet genoptaget. Denne gang dukkede en delvis inkarnation af Herren Visnu ved navn Dhanvantari op. Han var meget smuk og bar kanden med udødelighedsnektaren. Da dæmonerne forstod dette, snuppede de straks kanden fra Dhanvantari og løb væk. Halvguderne så med stor skuffelse på, men de huskede Herren Visnus ord om ikke at lade sig forstyrre. Dæmonerne, der havde snuppet kanden, begyndte at skændes indbyrdes. De kunne ikke enes om hvem, der skulle drikke først, fordi de alle mente, at de hver især var mest kvalificeret. Det var under dette slagsmål, at fire dråber faldt til Jorden ved de fire *tirthaer* i Prayag, Haridwar, Nasik og Ujjain.

Mens stridighederne mellem dæmonerne stod på sit højeste, kom Herren i den smukkeste kvindelige form som Mohini Murti. Denne inkarnation som kvinde var mest fortryllende, og hver del af hendes krop var formet til perfektion. Hendes ører var dekorerede med øreringe, hendes kinder var meget smukke,

hendes næse var løftet, og hendes ansigt var fyldt med ungdommelig glans. På grund af hendes øjenbryns bevægelser, mens hun smilede generet hen mod dæmonerne, blev de alle lystne efter at besidde hende.

Dæmonerne havde længe kæmpet i et forsøg på hver især at erobre nektaren, men nu ønskede de, at Mohini Murti skulle afgøre deres indbyrdes skænderi. Ved at udnytte deres svaghed i denne henseende fik Mohini, inkarnationen af Guddommens Højeste Personlighed, dæmonerne til at love, at uanset hvilken beslutning Hun måtte tage, ville de acceptere den. Da dæmonerne havde givet deres løfte, fik den smukke kvinde, Mohini-murti, halvguderne og dæmonerne til at sidde i rækker, så hun kunne fordele nektaren. Hun vidste, at dæmonerne var helt ukvalificerede til at drikke nektaren. Derfor snød hun dem og fordelte al nektaren til halvguderne.

Da dæmonerne så dette, forblev de aldeles tavse. Men en enkelt blandt dæmonerne ved navn Rahu klædte sig som en halvgud og satte sig i rækken af halvguderne. Han sad ved siden af Solen og Månen. Da Guddommens Højeste Personlighed forstod, hvad Rahu var ude på, skar Hun straks dæmonens hoved af. Rahu havde imidlertid allerede smagt nektaren, og selv om hans hoved var afskåret, forblev han i live. Efter at halvguderne var færdige med at drikke nektaren, antog Guddommens Højeste Personlighed Sin egen skikkelse.

Således lykkedes det med Herren Visnus hjælp endnu engang halvguderne at overvinde dæmonerne. Halvguderne eller de hengivne vil til alle tider overvinde alle udfordringer, fordi de tager tilflugt ved Herrens lotusfødder. Selv om der i ens bestræbelser i hengiven tjeneste til at begynde med er et ønske om at nyde, vil man blive løftet gradvist til godhedens kvalitet. Derimod vil dæmonerne eller de ikke-hengivne, uanset hvor meget de bestræber sig, altid mødes med gentagen fødsel og død, fordi de ikke tager til tilflugt i hengiven tjeneste til Krishna. 🌸

I KØKKENET

BHAKTI-YOGA I HJEMMET

af Rohininandana Dasa

Fru Madhu Sharma er hjemme i en lille indisk landsby og skal til at lave familiens måltid. Hendes mor sidder allerede klar på det pletfri stengulv og kværner krydderier og hakker friske urter med stor snilde. Hendes søster passer børnene, hvilket giver de andre kvinder friheden til at fokusere 100% på madlavningen. Klar til at hjælpe kommer fru Sharmas teenageniece løbende ind i køkkenet med en masse friske grøntsager under armen. Køkkenet ser spartansk ud bortset fra de skinnende jerngryder og de glødende tandoori-komfurer.

Kvinderne laver mad til en storfamilie på femten personer. Når madlavningen er færdig, gør fru Sharma en særlig tallerken klar, placerer den på et lille alter og ofrer måltidet til Radha og Krishna, husstandens Deiteter.

Mens familien spiser, fortsætter kvinderne med at lave varme, smørsmurte chapatier i et imponerende tempo og sørger for, at alle får rigeligt at spise. Når alle er mætte og tilfredse, spiser kvinderne deres eget måltid. Når de så er færdige med det, giver de resterne til dyrene og fuglene, og bladtallerkenerne gives til familiens ko. De tager gryderne ud til håndpumpen og skiftes til at pumpe vand og vaske gryderne, hvor de bruger jord og aske som rensmiddel. Til sidst vasker de hele køkkenet ned, som forbliver rent og pænt til næste madlavnings-session.

Dette er en typisk scene fra et familiemåltid i en indisk landsby, næsten uændret gennem tusinder af år. Det er let at forstå, hvordan fredsommeligheden, enkelheden, renheden og hengivenheden omkring denne tradition med rødder i den gamle vediske kultur styrker familiens sundhed og vigtigst af alt deres åndelige vækst.

Bør vi forsøge at omarrangere vores køkken og faktisk også resten af vores hjem, så det

ligner fru Sharmas? Skal vi rive skabene med deres pakker og dåser ned, smide maskiner og apparater ud og brænde alle møblerne? Nu hvor vi forsøger at være Krishnabevidste, skal vi så sidde på gulvet, spise med hænderne og bære kåber? Og ikke flere lokale, traditionelle retter – skal vores kost nu kun bestå af ris, *dhal*, *sabji*, *chapatier* og *halava*?

Jeg har spist og nydt Herren Krishnas *prasadam* i bedste indiske stil i mere end tyve år, men hvis nogle nævner en barndomsfavorit som bagte bønner, pomfritter, cornflakes, rabarbertærte eller ostesandwich, begynder min mund at løbe i vand som altid. Vil Herren Krishna acceptere en *kacauri*, men ikke en rabarbertærte?

To overvejelser melder sig på banen.

Den første er, at Krishnabevidsthed er en åndelig kultur, der er fyldt med sin egen stil inden for kunst, madlavning og levevis. At acceptere Krishnas kultur er godt for vores åndelige udvikling.

Den anden overvejelse er, at Krishnabevidsthed kan føjes til vores nuværende levevis. Det er "ettallet" foran nullerne, den afsluttende prik over i'et, som Srila Prabhupada plejede at sige. Ud fra dette princip opmuntrede Srila Prabhupada os til at ofre, hvad der er lokalt tilgængeligt, til templets Deitet. På samme måde kan vi i vores hjem ofre mad til Herren i overensstemmelse med vores egen smag og skikke, som Srila Prabhupada engang forklarede det til Allen Ginsberg.

Selvfølgerig giver den indiske – eller mere præcist den vediske – tradition en vidunderlig mulighed for at træde ind i et andet madlavningsunivers. Disse retter er trods alt kopier af dem, som Herren nyder i den åndelige verden. Vi vil nyde stor gavn af at udforske dette univers med hjælp fra erfarne ISKCON-kokke som Yamuna Devi og Adiraja Dasa.

I mellemtiden må vi arbejde med det, vi har.

Vores børn har stadig svært ved at acceptere "indiske" retter, som vi ikke er så dygtige til at lave. Og vi lægger stadig knive og gaffler frem på bordet. Alligevel ønsker vi, at vores kost udelukkende består af Krishna-*prasadam*, og vi ønsker at være Krishnabevidste og centrere vores hjem omkring Herren.

Lad os derfor gå tilbage til køkkenet og tage endnu et kig på hylden med pakker, dåser og krukker. Er indholdet ofret eller er det ikke ofret? Tja ... måske er noget ofret, andet ikke ofret. Måske er vi ikke engang sikre på, om saltet er ofret eller ej. Vi kan hurtigt lave en simpel ændring på vores skabshylder og i vores køleskab have (tydeligt markerede) separate områder til henholdsvis ofrede og ikke-ofrede varer. For at undgå forvirring kan vi opbevare ting som salt, sukker, smør, marmelade og lignende i separate beholdere: én type til ofrede varer og en anden type til ikke-ofrede varer.

Fordi vi forsøger at tilberede retter udelukkende til Krishnas glæde og samtidig tage hensyn til behov, smag og måske også luner i en voksende familie, kan vi nogle gange føle os forvirrede. Hvordan kan vi tro, at vi udelukkende tilbereder mad til Krishna, når vi skynder os at lave havregrød og ristet brød, så John og Susan ikke kommer for sent i skole?

Vi må huske på, at Herren Krishna naturligvis har betroet os disse børn, som vi skal tage os af på bedste vis. Men de tilhører Ham. De er Hans hengivne (selv om de endnu ikke er klar over det). Så ved at tjene dem med den rette bevidsthed tjener vi Krishna. Krishna siger (*Bg.* 9.27), at hvad end vi gør, skal vi gøre det som et offer til Ham. Så når vi smører en mad til vores børn, kan vi tænke: "Jeg gør dette for Krishna."

Skal vi ofre hvert eneste stykke ristet brød eller snack til Krishna? Nej, det er ikke nødvendigt. Hengiven tjeneste er enkel, nem og praktisk. Krishna ønsker at forbedre vores fortravlede liv, ikke hæmme det. Srila Prabhupada sagde engang til en hengiven, der drev en restaurant, at han skulle lave en fin ofring særligt til Krishna om morgenen, og derefter ville alt, hvad der blev tilberedt re-

sten af dagen, også være *prasadam*. Vi kan derfor starte med at ofre de grundlæggende morgenmadselementer til Krishna, og når familien så beder om mere, behøver vi ikke lave yderligere ofringer.

Hvis vi bliver bedt om noget, der ikke var en del af den oprindelige ofring, er her nogle muligheder, vi kan vælge:

1. Tillad ikke, at nogle beder om noget, der ikke allerede er på bordet.
2. Hav altid en kurv med ofret frugt eller en dåse med kiks eller lignende snack til rådighed. I de tidlige ISKCON-dage sørgede Srila Prabhupada altid for at have et glas med gulabjamum'er til sine legesyge, åndelige børn.
3. Indret et sted i køkkenet til hurtige ofringer. I vores hjem ofrer vi dagens hovedmåltid på alteret i vores tempelrum. Andre måltider, snacks og drikkevarer ofres foran et lille billede af Srila Prabhupada i køkkenet. Hvis for eksempel et af børnene pludselig beder om et stykke frugt under morgenmaden, tager det ikke lang tid at ofre det og bringe det til bordet.
4. Følg princippet om berøring: Hvis et ikke-ofret element kommer i nærheden af noget, der er blevet ofret, bliver det også *prasadam*. Forestil dig, at du har opvarmet noget mælk, ofret det og serveret det meste. Susan vil gerne bede om en kop mere, men så meget er der ikke tilbage i gryden. Så kan du åbne en ny karton mælk og hælde noget i gryden, hvorefter det kan betragtes som ofret. Det samme princip kan gælde for sukker, salt osv. Vi skal dog være varsomme med, at denne form for bekvemmelighed ikke fører til lemfældighed og dovenskab. Så vidt muligt bør vi lave friske ofringer.

På mange måder er vi pionerer i et åndeligt grænseland og kan derfor af og til føle os forvirrede over, hvad der er den korrekte måde at gøre tingene på. Denne lille artikel søger at rette fokus på forskellige elementer, diskutere dem, tilbyde forslag og finde løsninger. 🌸

af Christina Legene

Christina fra København var sammen med sin mand Niels og deres tre børn Tao, Zen og Leela til Kumbha Mela i 2001 og fortalte om det i Nyt fra Hare Krishna 7.2001.

Min mand Niels og jeg havde allerede i 1989 lovet os selv, at næste Kumbha Mela skulle vi til. Dengang var vores søn Tao tre år, og jeg var gravid med tvillinger, så selv om vi på det tidspunkt var i Indien, havde vi ikke modet til at tage op til Allahabad til Kumbh'en. Denne gang skulle det være. Vores årlige tur til Indien skulle inkludere et besøg ved Kumbha Melaen. Vi håbede inderligt, at det kunne lade sig gøre. I sidste ende er det jo kun ved Krishnas nåde, at man kommer dertil.

Flybilletter til Delhi var o.k., men togbilletterne til Allahabad måtte vi vente med. I Indien skal man vise pas for at købe togbilletter, så det måtte vente, til vi kom.

Vi blev hentet i Delhi af vores yndlings-taxachauffør fra Vrindavana, og tre timer efter var vi i den hellige *dhama*. Vi tog straks til Radha Travels i Loi Bazar for at booke billetter, afleverede vores pas og 10.000 rupier (gys) og skulle ringe senere. Vi havde ingen præferencer med hensyn til klasse eller afrejsedag. Vi ville bare være ved melaen den 8. februar, fuldmånen, som var den sidste badedag.

Efter gentagne beskeder om "come back later" fik vi endelig besked. Vi skulle af sted næste morgen den 7. februar med dagtog på 2. klasse (super o.k.) og hjem igen den 10. februar om natten på 3. klasse (knap så o.k.). Vi var lykkelige. Nu var vi der næsten.

Vi ankom den 7. om aftenen i Allahabad efter

en hyggelig togtur, og allerede ved stationen var jeg målløs. Aldrig har jeg set så mange mennesker før. Jeg havde vist ikke rigtig gjort mig klart, hvordan det ser ud, når 14 millioner pilgrimme invaderer en by på størrelse med Århus. Vi skrævede over en masse mennesker med hver vores sovepose i hånden og fandt en (pirat)taxa udenfor. Vi havde fået anbefalet et pænt og rimeligt billigt hotel lidt uden for byen, så der tog vi hen, dog kun for at blive mødt med et stort og venligt smil: "No sorry madam, no rooms." Sådan foregik det i et par timer. Ud og ind af taxaen til dårligere og dårligere hoteller, men pyt, endelig lykkedes det. Vi havde et værelse, nok det sidste i Allahabad. Vi var meget taknemmelige.

Hele natten hørte vi, hvordan folkemasserne vandrede forbi vores vindue for at komme ud til sangam'en (der, hvor Ganga, Yamuna og Saraswati mødes) for at foretage det hellige bad. Vi boede på den gade, som førte fra stationen ud til sangam'en, en gåtur på cirka

10 kilometer. Det var et fantastisk syn. Jeg måtte stå op flere gange i løbet af natten og bare kigge på alle pilgrimmene.

Om morgenen var det vores tur. Vi kom ned i receptionen, netop som deres security-medarbejder skulle af sted for at bade, og han tilbød at tage os med. Det var dejligt at have en guide med. Det gjorde det hele meget nemmere. Vi tog to cykelrikshaws ud af byen (bilkørsel er forbudt på de store badedage), og vores meget søde guide tog os hen til nogle små robåde, hvor masser af mennesker var samlet og skændtes om priser på en rotur ud til sangam'en (ca. 5 km hver vej).

Han fik diskuteret sig frem og fik en o.k. pris, og vi gik ombord sammen med to indiske familier. Det var meget ekstatisk. Vi var alle lidt generte, men da vi begyndte at synge bhajans, blev det hele forløst. Vi skiftedes til at synge for, og det var en vidunderlig tur – ca. en halv times sejlads på Yamunafloden. Et par gange flød der et lig forbi vores båd. Det tog inderne, som var det et bilvrag. "Dead body" konstaterede de blot med et stort smil og sang videre.

Vi nærmede os sangam'en, som var fyldt

med både, flag, blomster og millioner af mennesker i bliss. Det var utroligt så smidigt det foregik, ingen skubben og masen, kun en jævn strøm af mennesker – ud at bade og tilbage igen for at gøre plads til de næste. Vi lagde til ved en af pontonbroerne, som var bygget op for at få plads til så mange som muligt ad gangen.

Først var det pigernes tur. Leela og jeg tog sarierne af og begav os af sted mod bade-stedet iført lange skørter og *cholie* (bluser. red). Alle var meget hjælpsomme. Vi fik kokosnødder og blomster og mælk i hænderne til at ofre til Ganga, inden vi kastede os ned i vandet. Stemningen var fantastisk: forestil jer 14 millioner mennesker i bliss samlet på et sted. Som de skrev i de indiske aviser: "Det er, som om guderne på denne dag lader lidt af himlen komme ned på Jorden."

Nu skulle vi jo altså ifølge skrifterne være garanteret *moksha*, befrielse fra fødsel og død, men ... jeg tror, vi tager en tur mere i *sangam'en* om 12 år, bare for en sikkerheds skyld.

Maha Kumbha Mela Ki Jai! Hare Krishna.
Christina. 🌸

DESIGNPÅVISNING - DET TEORETISKE FUNDAMENT FOR INTELLIGENT DESIGN

af Lalitanatha Dasa

Blandt de mange ting, Srila Prabhupada uddrettede i sin korte tid, oprettede han også et videnskabeligt institut, the Bhaktivedanta Institute (BI). Formålet med BI var bl.a. videnskabeligt at imødegå ateistiske opfattelser, der udbredes under navn af videnskabelige teorier. Prabhupada skrev direkte, at en rigtig videnskabsmands opgave er at bevise Guds eksistens videnskabeligt. Det var hans hovedformål med BI.

Den 19. og 20. januar 2025 afholdt BI en konference om evolution i Gainesville, Florida. Jeg var inviteret til at give en præsentation om logikken i intelligent design. Følgende resume af min præsentation vil nok være lidt teknisk for nogle, specielt hvis man ikke er helt stiv i matematik og sandsynlighedsregning, men prøv alligevel at følge med, for det er en nyttig logik at forstå.

Jeg talte om designpåvisning, eller hvordan man afgør, om en hændelse er resultat af tilfældighed eller ej. Hvis det kan fastslås, at en hændelse ikke kan være et resultat af hverken en fysisk lovmæssighed eller af tilfældighed, kan man konkludere, at den må være forårsaget af en form for bevidst intelligent aktivitet, der i så fald er den eneste tilbageværende mulighed.

Diskussionen er en diskussion om livets natur. Er livet et resultat af tilfældige hændelser eller en intelligent skabelse? I den forbindelse står vi med to teorier – evolutionsteorien og teorien om intelligent design. Lad os starte med at definere de to teorier.

Biologisk evolution: Teorien om, at alle træk ved livet og biologien til fulde kan forklares med tilfældige fysiske og kemiske hændelser.

Intelligent design: Teorien om, at livet og biologien har træk, der ikke kan være resultat af nogen fysisk proces eller af tilfældighed, og derfor må være resultat af en intelligent årsag.

Den sidste kan videre forklares:

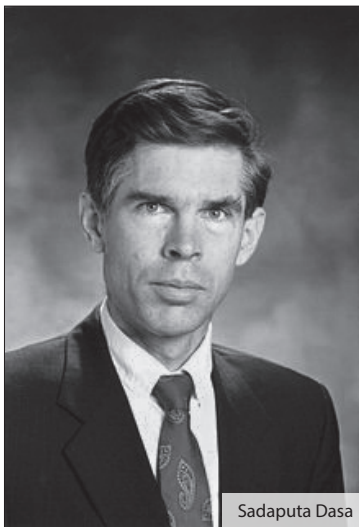
1. Design (= en intelligent årsag) kan til tider påvises gennem statistiske kriterier.
2. Biologien udviser sådanne designkriterier.

Derfor må i det mindste nogle træk ved biologien være resultat af intelligent aktivitet.

Længe før udtrykket intelligent design blev almindeligt kendt, blev det brugt inden for Hare Krishna og BI. Sadaputa Prabhupada diskutererede engang i et foredrag i 1976 den nyligt opdagede bakterieflage og bemærkede: "Vi ønsker at gøre gældende, at teorier om tilfældighed og molekylære kræfter kan ikke forklare ting som dette, men at påstå, at der er en intelligent designer, er en fornuftig forklaring."

En kendt fortæller for intelligent design, matematikeren Dr. William Dembski, har udviklet et statistisk designkriterium for at afgøre, hvad der kan forklares med tilfældige hændelser, og hvad der må være intelligent designet. (1)

Dembskis første punkt er, at påvisning af design er en almindelig ting, som vi alle er i stand til og gør hele tiden. Hvis vi eksempelvis befinder os i et lokale, kan vi hurtigt afgøre, at vi ikke er i et naturligt dannet rum (som f.eks. en bjerghule), eller hvis vi besøger det berømte

Sadaputa Dasa

Mt. Rushmore, kan vi hurtigt se, at ikke alt ved dette bjerg kan forklares med geologi og naturens processer.

Designpåvisning er almindeligt inden for mange videnskabsgrene. Arkæologer undersøger stensamlinger for at se, om stenene skulle have træk, der ikke kan skyldes naturlige processer, og derfor må være intelligent forarbejdede. På samme måde søger kriminalforskere at afgøre, om der er blevet begået en forbrydelse eller ej. De stiller spørgsmål som "Faldt han af toget, eller blev han skubbet?", "En tilfældig opstået brand eller?" og "Bare heldig med en god handel, eller hører der mere til historien?" I alle tilfælde forsøger de at påvise design.

Dembski gør her opmærksom på, at lav sandsynlighed alene kan ikke udelukke tilfældighed som forklaring. Vi er hurtige til at sige: "Det er simpelthen for usandsynligt." Men nej, meget usandsynlige hændelser sker hele tiden. Kast en håndfuld sten og se, hvordan de lander. At de netop landede på den måde og dannede netop det mønster, er en meget usandsynlig hændelse, men derfor har vi ingen grund til at tro, at det ikke var tilfældigt.

Den rigtige formulering er snarere: en hændelse med lav sandsynlighed gentager ikke sig selv! Hvis vi ser gentagelse, kan vi slutte, at det ikke er tilfældigt, men en designet hændelse.

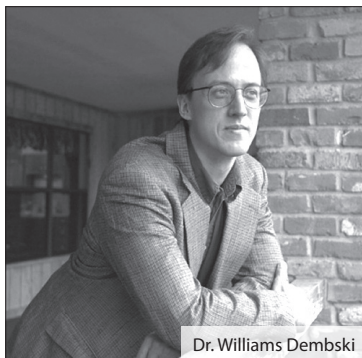
Dette punkt bruger Dembski til at indføre det, han kalder en 'specifikation', som han definerer som: et uafhængigt eksisterende mønster, der passer sammen med hændelsen under diskussion.

Deraf danner han begrebet 'specificeret kompleksitet' som kriterium for påvisning af design. Bemærk her, at 'kompleksitet' er et andet ord for 'lav sandsynlighed'.

Et eksempel på, hvordan dette designkriterium finder anvendelse, findes i filmen Contact. Den handler om forskningsprogrammet

SETI (Search for Extra-terrestrial Intelligence), der søger efter tegn på intelligens fra verdensrummet. Mange himmellegemer udsender radiobølger, og videnskabsfolkene i SETI analyserer disse radiosignaler for at se, om nogle af dem skulle komme fra andre intelligente civilisationer.

I virkelighedens verden er et sådant signal aldrig blevet opdaget, men i filmen opfanger videnskabsfolkene faktisk et signal, som de konkluderer kommer fra intelligente væsener. Hvad var det for et signal? Det var et signal, der angav alle primtal fra 1 til 101 (primtal er tal, der kun kan divideres med 1 og sig selv). De kunne slutte design, fordi signalet var langt og dermed komplekst, og fordi et uafhængigt givet mønster – primtallene – svarede til signalet.

Et andet eksempel kan gives med en ung tysk videnskabsmand, Jan Hendrik Schön, der i 2002 blev afsløret for videnskabeligt fusk. Han blev afsløret af, at to grafer i to forskellige artikler, der beskrev to vidt forskellige videnskabelige forsøg, var ens. Chancen for, at de tilfældigt var ens, var forsvindende lille, og da de to grafer specificerede hinanden, kunne det konkluderes, at Schön snød med sin forskning.(2)

Et tredje grafisk eksempel er skandalen med Bernhard Madoff, måske verdens største svindler, der igennem næsten 40 år snød sine klienter for mindst 60 milliarder dollars. Han blev afsløret, da et konkurrerende investeringsfirma så nærmere på hans regnskaber for at finde ud af hans hemmelighed. En rapport fortæller: "(Det blev) bemærket, at Madoff kun havde tabt penge i tre af 87 måneder mellem januar 1993 og marts 2000, imens [investeringsindekset] S&P 500 havde været i underskud i 28 af disse måneder."

Spørgsmålet var så, om Madoff var så meget dygtigere og havde en metode, som ingen an-

dre kendte til. Det blev konstateret, at det havde han ikke. Og da sandsynligheden for med de givne kurssvingninger tilfældigt kun at få tre eller mindre negative udbytter var mindre end 1 ud af 40 milliarder, kunne man konkludere: lav sandsynlighed + specifikation = derfor bedrag. Her var specifikationen enkelt sagt, at pengene endte i hans lomme.

Alt i alt konkluderer Dembski: "Specificeret kompleksitet er et sikkert kriterium for intelligent design." Og frem til dette punkt har vi da også kun set ukontroversiel sandsynlighedsteori. Dembski blev imidlertid kontroversiel, da han gik et skridt videre og gjorde opmærksom på, at ikke kun menneskeskabte hændelser, men også naturen og især biologien indeholder specificeret kompleksitet og derfor må være intelligent designet.

At biologien er specificeret kompleks, er ikke noget, Dembski har fundet på. Evolutionistiske biologer siger det samme, f.eks.:

"Levende organismer udmærker sig ved deres specificerede kompleksitet." Biokemikeren Dr. Lesley Orgel.(3)

"Levende organismer er gådefulde ikke på grund af deres kompleksitet som så, men på grund af deres stramme specificerede kompleksitet." Fysikeren Dr. Paul Davies.(4)

"Biologi er studiet af komplekse ting, der giver indtryk af at være designet med et formål for øje." Biologen Dr. Richard Dawkins.(5)

"Biologer må hele tiden huske på, at det, de ser, ikke var designet, men snarere har udviklet sig." Biokemikeren Dr. Francis Crick.(6)

Det er selvfølgelig vigtigt at notere, at disse evolutionister ikke mener, at biologien virkelig er kompleks. Den ser bare sådan ud. Men har de ret i det? Er biologisk kompleksitet virkelig kun tilsyneladende? Kan alting ske, bare der er tid nok?

For at kunne afgøre det skal vi se på en tredje faktor – sandsynlighedsressourcer. Er det sandsynligt at få ti krone i træk, når man kaster en mønt? Det kommer an på, hvor mange gange man kaster mønten. Med kun ti kast er det højst usandsynligt, men kaster man

mønten en million gange, vil det sandsynligvis ske flere gange.

Derfor opererer Dembski med en universel sandsynlighedsgrænse, som han når frem til ved at anslå det maksimale antal hændelser, der kan være sket i hele universets historie. Det er at sætte tingene på spidsen, men man kan i hvert fald være sikker på, at en specificeret hændelse, hvis sandsynlighed ligger under sandsynlighedsgrænsen, aldrig vil finde sted.

Dembski beregner den universelle sandsynlighedsgrænse ved at gange antallet af protoner i det kendte univers (10^{80}) med antallet af hændelser, der kan ske i et proton på et sekund (10^{45} – et tal, der bestemmes af, hvor lang tid det tager lys at bevæge sig hen over et proton), og antallet af sekunder siden Big Bang for 14,5 mia. år siden (10^{18} sekunder). Ganger man disse tal med hinanden, får man 10^{143} som det maksimale antal hændelser i universets historie. For at være rundhåndet konkluderer Dembski derfor, at enhver specificeret hændelse med en sandsynlighed på mindre end 10^{-150} kan aldrig være sket.

Så kan vi begynde at regne på biologiens kompleksitet. Lad os se på sandsynligheden for den tilfældige dannelse af et protein på 200 aminosyrers længde. Proteiner, der er essentielle molekyler for alt biologisk liv her på Jorden, er kædemolekyler, der er sammensat af lange kæder af 20 forskellige aminosyrer. Hvis vi således gerne vil vide, hvor mange forskellige kæder vi kan få med et protein på 200 aminosyrers længde, skal vi gange 20 med sig selv 200 gange = 20^{200} = ca. 10^{260} (1 efterfulgt af 260 nuller). Sandsynligheden for tilfældigt at få et protein med én bestemt sekvens af aminosyrer vil således ligge langt under den universelle sandsynlighedsgrænse. Som Paul Davies formulerede det:

"Der er så afgjort masser af stjerner – mindst ti milliarder milliarder i det synlige univers. Men uanset hvor gigantisk dette tal kan synes for os, er det ikke desto mindre ubetydeligt lille sammenlignet med den gigantisk lille sandsynlighed for den tilfældige dannelse af så meget

som et enkelt proteinmolekyle.”(7)

Proteiner udviser dog en vis fleksibilitet i rækkefølgen af aminosyrer. Hvilke aminosyrer er på hvilken plads i et protein kan variere lidt, uden at proteinet mister sin funktion, så nogle vil kritisere, at ovenstående beregning ikke holder.

Lad os derfor gå et skridt videre. Proteiner er ikke bare lange kæder af aminosyrer. De er tredimensionelle

strukturer, der skal foldes på en bestemt måde for overhovedet at have en funktion. På

illustrationen ses et protein, der kaldes *Streptomyces albus beta-lactamase*, der består af omkring 150 aminosyrer. Molekylærbiologen Douglas D. Axe beregnede, hvad

sandsynligheden er for at få

det foldet rigtigt.(8) Han nåede frem til, at der findes kun et funktionelt foldet protein for hver 10^{74} mulige kæder. Der er forsvindende langt imellem funktionelt foldede proteiner, men det skal også ses i lyset af, at der er 10^{195} mulige proteiner på 150 aminosyrers længde. Der er stadig milliarder og atter milliarder af mulige foldede proteiner.

I beregning af sandsynligheden for at få et funktionelt foldet protein ved en tilfældig hæn-

delse gjorde Stephen Meyer opmærksom på to ekstra betingelser. For det første skal alle aminosyrer i et funktionelt protein være venstredrejede. Aminosyrer kommer i to former, der har samme kemiske formel og struktur, men alligevel er hinandens spejlbilleder, ligesom vores to hænder er spejlbilleder af hinanden. Når aminosyrer opstår naturligt, er der 50% af

hver form, men celler bruger kun den ene af formerne, den venstredrejede.

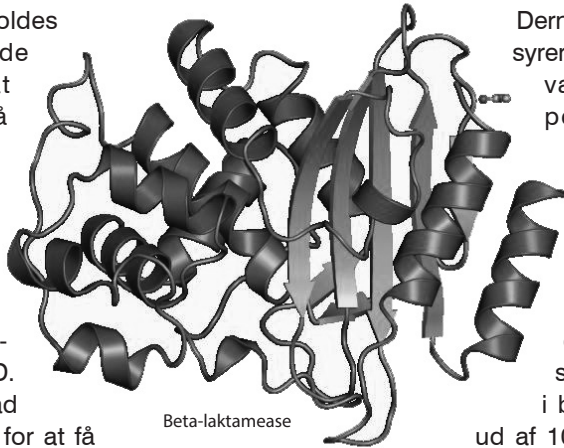
Dernæst skal alle aminosyrer i et funktionelt protein være forbundet med peptidbindinger. De kan også kombinere med andre bindinger, men så kan de ikke bruges i et funktionelt protein.

Ved en tilfældig dannelse af aminosyrekæder opfylder i begge tilfælde kun 1

ud af 10^{45} kæder disse sidste to betingelser. Således får vi

$$10^{74} \times 10^{45} \times 10^{45} = 10^{164}$$

Sandsynligheden for den tilfældige dannelse af et funktionelt foldet protein er således 10^{-164} , hvilket langt overskrider den universelle sandsynlighedsgrænse på 10^{-150} . Tydeligvis er specificerede funktionelle proteiner uden for rækkevidden af nogen form for tilfældighedsforklaring. Konklusionen er, at de kan kun være intelligent designede. 🌱

1. Se således William A. Dembski, *The Design Inference: Eliminating Chance through Small Probabilities*. Cambridge University Press 1998; *No Free Lunch: Why Specified Complexity Cannot Be Purchased without Intelligence*, 2002; *The Design Inference: Eliminating Chance through Small Probabilities*, Second Edition, 2023
2. Se <http://yclept.ucdavis.edu/cour->

[se/280/Schoen.Yin.pdf](http://yclept.ucdavis.edu/cour-)

3. *The Origins of Life*, 1973, s. 189.
4. *The Fifth Miracle*, 1999, s. 112.
5. *The Blind Watchmaker*, 1986, s. 1.
6. *What Mad Pursuit*, 1988, s. 138.
7. *The Fifth Miracle* (1999), s. 95
8. “Estimating the prevalence of protein sequences adopting functional enzyme folds,” *Journal of Molecular Biology* 2004 Aug 27;341(5):1295-315.

MEDITATION BETYDER AT FOKUSERE PÅ EN ENESTE TING

af Jahnu Dasa

Den vediske tradition, der opfandt meditation til at begynde med, forklarer, at der er forskellige metoder, både fysiske og psykiske, til at lede sindet til total absorption.

Meditation finder sted i sindet ved at koncentrere sindet på ét objekt. For at afstedkomme dette er der lyd vibrationer, man kan fokusere sindet på. De fleste new-age metoder anbefaler at gøre sindet tomt ved at stirre ind i en flamme eller på en cirkel, man har tegnet på væggen. Men det er ikke muligt at tømme sindet for de tanker og følelser, der konstant beskæftiger sindet. Prøv for eksempel at tænke på ingenting. Det er ikke muligt.

I det klassiske *yoga*-system – *astanga-yoga* eller det otte-foldige *yoga*-system – anvender man *pranayama*, hvilket vil sige at nedsætte sin åndedrætscyklus, til at stilne sindet. Man ånder langsomt ind, holder vejret og ånder langsomt ud. Når folk er meget oprørte eller ophidsede, fortæller vi dem ofte: "Slap af og tag en dyb indånding," og det virker.

Så gennem *pranayama* og ved at fokusere sindet på en lyd, dvs. et *mantra*, kan man begynde at meditere. Alle *mantraer* er komponeret af forskellige navne på Gud. Ordet *mantra* er sammensat af to sanskritord – *mana* og *trayate*, der betyder henholdsvis 'sind' og 'at befri'. *Mantra* betyder det, der befrier sindet,

Et *mantra* er altid sammensat af navne på Gud, for Gud er det bedste objekt, man kan fokusere på. I den vediske filosofi forklares det, at Guds navn ikke er forskelligt fra Gud selv. På det fysiske er der altid dualitet. Der er for eksempel forskel på et navn og det, navnet angiver. Der er således forskel på ordet vand og substansen vand.

Men på det åndelige plan, der er absolut, er der ingen dualitet. I den åndelige verden er der ikke forskel på ordet vand og substansen vand. På samme måde er der ingen forskel på

Guds navn og Gud selv. I den vediske proces fokuserer man derfor på Gud ved at fokusere på Guds navn.

Denne koncentrationsmetode vil forbedre ens evne til at koncentrere sig i det hele taget. Hvis man mediterer selv 10–20 minutter om dagen, vil resultatet være, at ens mentale ro og generelle velvære øges betydeligt.

Ligesom man vasker fysiske objekter med vand, vasker man sindet med lyd. Vi kender alle den kraftige effekt, lyd har på sindet. Lyt for eksempel til en lufthammer og dernæst til Beethoven, og I ved, hvad jeg taler om.

Når man får tårer i øjnene ved at kigge på en sørgelig scene i en film, er det lydsporet, der får os til at græde, og ikke billederne.

Meditation er en videnskabelig metode, hvis gavnlige effekt kan måles på én selv uanset, hvad man ellers tror på, uanset om man er religiøs eller ej. Et ægte *mantra* vil gavne sindet under alle omstændigheder.

Metoden går ud på at gentage *mantraet* ganske langsomt og fokusere sindet på lyden. Hver gang tanker trænger sig på, hvad de uvægerligt vil, skyder man dem væk ved at koncentrere sig om *mantraet*. På den måde kan man forhindre sindet i at være beskæftiget med alle de tanker, følelser og indtryk, det normalt er engageret i.

Der er dem, der hævder, at det ikke spiller nogen rolle, hvilket ord man koncentrerer sig om, men det er forkert. Man kan for eksempel meditere på lyden Coca-cola eller Mickey Mouse og se, om det har den samme effekt. Det har det ikke.

Lyden af Guds navn har den højeste rensende effekt, som ingen anden lyd kan komme op på siden af. Det kan efterprøves og bekræftes af enhver.

Det mest effektive *mantra*, der anbefales i Kali-yuga, den nuværende tidsalder af strid og hykleri, er Hare Krishna-*mantraet*.

(Fortsættes næste side)

LIVSFORANDRENDE ØJEBLIKKE

af SB Kesava Swami

En nylig bisættelse for en af vores dedikerede hengivne fik mig virkelig til at tænke. Den dybtfølte påskønnelse, det inspirerende livseksempel og de vidunderlige minder plantede et dybt indtryk i mig. Mens jeg gik rundt i krematoriet og så de forskellige budskaber til minde om afgåede

kære, mærkede jeg, at mit liv ganske langsomt blev sat i perspektiv. At stå ansigt til ansigt med døden tvinger os til at tænke ud af boksen. Sådanne øjeblikke af indsigt minder os om, hvad der virkelig betyder noget, hvor vi skal fokusere vores opmærksomhed, og hvordan presserende problemer og udeståender er ubetydelige i livets større sammenhæng.

Men hvor længe varer det? Desværre lader det til, at vi inden for blot få dage igen bliver dækket til og læner os tilbage i gamle rutiner, dårlige vaner og de samme dybt rodfæstede kampe. Det er så svært at ændre. Det minder mig om intermitterende vinduesviskere. Dråberne samler sig langsomt på forruden, men med ét vinduesvisk fjernes alle regndråberne, og alt bliver krystalklart. Inden for få øjeblikke dækker regndråberne dog igen og blinder vores syn. Uden vinduesviskeren er der stor

sandsynlighed for, at chaufføren bliver bragt alvorligt ud af kurs.

Ville det ikke være fantastisk, hvis vi bare kunne slå vinduesviskeren til én gang, regnen så stoppede, Solen kom frem, og så kunne vi køre videre derudaf uden yderligere distraheringer? Desværre er livet ikke helt så enkelt. Mens glimtvis inspirationer og indsigter er afgørende for vores åndelige vækst, skal de blandes med dedikation, udholdenhed og regulerede tiltag. Stærke oplevelser bør føre til konkrete forandringer i vores liv, ændringer, som så skal opretholdes, indtil de bliver til vane og naturligt indgroet. På denne måde bidrager hver oplevelse til den gradvise udvikling af vores åndelige personlighed. Store spiritualister er nok ikke produkter af pludselige mirakler, men snarere af en gradvis forandring. 🌸

(Fortsat fra modsatte side)

*hare krishna hare krishna
krishna krishna hare hare
hare rama hare rama
rama rama hare hare*

stavelser er det eneste, der kan give beskyttelse mod Kali-yugas onde indflydelse. Efter at have gennemlæst alle Vedaerne finder vi ikke noget mere ophøjet i denne tidsalder end at recitere Hare Krishna-mantraet." (*Kali-santarana Upanishad*) 🌸

"Det ovenstående *mantra* på 16 ord og 32

PRABHUPADAS GUAVASYLTETØJ

MADLAVNINGSLEKTION 23

af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Morten Sau)

Fra Back to Godhead 30-01, 1996.

Syltetøj og henkogte varer

Syltetøj og henkogte varer er det næste tema i vores madlavningslektioner i lærebogen *Lord Krishna's Cuisine*. Før den følgende historie havde jeg ikke oplevet eksempler på, at syltetøj, geléer og henkogte varer er en del af det indiske køkken.

Ramana Reti-køkkenet

ISKCON's Krishna-Balarama-tempel i Vrindavana er placeret i området Ramana Reti. I 1973 var bygningen af Srila Prabhupadas hus i Ramana Reti ved siden af templet langt fra færdig. Faktisk spiste, sov og oversatte Prabhupada og mødtes med gæster i det halvfærdige store hovedrum. Adskillige kvinder inklusive mig selv boede i det, der nu er hans spisestue. Hans sekretærs tilholdssted var et lille område, som nu er en del af hovedindgangen, og hans tjener arbejdede lige ved siden af det nuværende hovedrum i det lille rum, som nu rummer museumsgenstande. Bortset fra et kort ophold i sine værelser i Radha-Damodara-templet i forbindelse med efteråret (Kartika) 1972 opholdt han sig i det ufærdige Ramana Reti, når han besøgte Vrindavana.

Fra foråret 1972 til efteråret 1974 var jeg hans uofficielle Vrindavana-kok. Jeg stod for både Radha-Damodara- og Ramana Reti-køkkenerne og tog mig af det meste af madlavningen. Køkkenet i Ramana Reti var en interimistisk løsning i et rum under opbygning med nøgne murstensvægge, betongulv og ufærdige vindueshuller med midlertidige tremmer for vinduerne for at holde aber ude. To metalkasser rummede gryder, redskaber og tørre basisvarer som *dhal*, ris og krydderier. Som mange andre køkkener i Vrindavana havde dette ikke elektricitet eller rindende vand, men Srila Prabhupada kunne

tilsyneladende godt lide det og kom ved mange lejligheder ind i køkkenet for at observere, hvad der foregik.

Jeg arbejdede på en del af det rå gulv, som jeg havde markeret med mursten muret sammen med mudder fra Yamunafloden. Hver morgen gik 72-årige Anand Prabhu, en af Srila Prabhupadas Gudsbrødre og en af mine favoritter blandt madlavningslærere, tre kilometer for at bringe mig to spande friskt, sødt brøndvand til madlavning. Jeg brugte to komfurer, det ene en gasbrænder, det andet et transportabelt brændekomfur, der kaldes en *chula*, som ikke var meget andet end en 20-liters galvaniseret spand, der var isoleret indvendigt med et tykt lag blødt mudder. Jeg kogte hovedmåltidet i Srila Prabhupadas tredelte messinggryde på et af komfurerne. Men chapatierne blev altid bagt på en bageplade og flammeristede på *chulaen* over en blanding af fire dele aromatisk kul af neemtræ (*margosa*) og én del tørrede komøgsbriketter.

Prabhupada laver syltetøj

En morgen før han rejste fra Vrindavana, tilkaldte Srila Prabhupada mig og spurgte til en række verserende sager. Da han havde instrueret mig om sin frokost, spurgte han, om der var gode guavaer til salg i Loi Bazar, Vrindavanas største grønttorv. Lidt tøvende svarede jeg: "Måske", for jeg havde set nogle frugter her og der, men jeg vidste ikke, om jeg kunne finde frugterne i den rigtige kvalitet. Jeg havde tænkt, at frugterne, jeg havde set i de sidste uger, var af middelmådig kvalitet, og jeg vidste, at Srila Prabhupada var klar over det. Han havde ofte sagt, at uanset hvor dygtig kokken er, forudsætter god smag, at ingredienserne er i sæson, af høj kvalitet og virkelig friske.

De guavaer, jeg i sidste ende købte, var hver-

ken gode eller dårlige, men et sted midt imellem. De var gule, moderat søde og moderat duftende med hård skræl og frø.

Det var sen eftermiddag, da Srila Prabhupada kom ind i sit køkken, inspicerede frugterne og besluttede sig for at lave syltetøj af dem. Han satte sig på hug og bad om en kniv og et skærebræt. Da han havde vasket hænder, frugterne, kniven og skærebrættet, skar han hver frugt i otte stykker. Imens han skar, fortalte han mig, at dette syltetøj var en favorit fra hans barndom, en rigtig lækkerbisk. Han havde lært at lave det af sin mor, der medbragte det på familieudflugter eller som gave, når de besøgte hans morbror. Nu ville han have noget af det til sine rejser. Han fyldte sin gryde med guavaer og bad mig tænde for gasbluset.

En lektion om spild

Jeg har altid anset indiske tændstikker for at være ringe. De knækker nemt, svovlet er tyndt, og de blusser tit op i stedet for at tænde, og de er alt andet end vandskyende. Da jeg havde hentet tændstikæskan fra kassen, knælede jeg ned foran bluset og strøg en tændstik. Den gik ud. Jeg strøg nummer to tændstik, og den knækkede i tre stykker. Den tredje hvæsedede kort og gik ud. Den fjerde blussede kortvarigt op og gik ud. Den femte tog Srila Prabhupada ud af min hånd, før jeg nåede at stryge den. Jeg mindes dette øjeblik næsten som i slowmotion. Han strøg den med lethed mod æsken og formede sine hænder om den spirende flamme, som ville han beskytte den mod arktiske vinde. Flammen lyste op ved første strøg, mens han sænkede den ned for at tænde komfuret. Mens jeg så på ham med forundring og ærefrygt, talte han, før jeg kunne nå at åbne munden. "En hengiven," sagde han, "skal være dygtig og vide, hvordan man anvender ting rigtigt, og undgå spild." Mens jeg kiggede på min lille bunke af spildte tændstikker foran komfuret (jeg kan stadig se dem for mig), indså jeg, hvor meget jeg manglede på alle tre områder. Jeg arbejder stadig på det.

Mens Prabhupada lavede syltetøjet, tog jeg

noter om ingredienser og fremgangsmåde. Mængderne i opskriften er mine egne, som jeg er nået frem til ved at teste og udvikle på opskriften. Tilpas mængderne efter ønske, men sørg for at ende op med et resultat, der er en blanding af syltetøj og krydret frugtsmør – tykt, stærkt og sødt.

Krydret guavasyltetøj

(knap 5 dl)

Kogebogen *Lord Krishna's Cuisine* har en opskrift på fyldigt guavasyltetøj af Pallika Dasi, der også lærte opskriften af Srila Prabhupada. Prøv begge opskrifter, måske på flammeristede chapatier med smør eller på nimki-lignende kiks eller tynde skiver hjemmebagt fuldkornstoast.

½ kg næsten modne guavaer

1 tsk. korianderfrø

½ tsk. spidskommenfrø

½ tsk. kardemommefrø

¼ tsk. nigellafrø

2-3 tørrede chili eller efter ønske

8 hele nelliker

1 hel kanelstang

400 g sukker

½ spsk. limejuice

Skær hver guava i otte stykker og damp dem i en dampkurv i en gryde i 45 minutter. Tørrist korianderfrø, spidskommenfrø, nigellafrø, chili og kanel, indtil spidskommenfrøene bliver nogle nuancer mørkere. Knus kanelstangen i en morter og findel derefter alle krydderierne i en morter eller krydderikværn.

Placer de blødgjorte guavaer i en gryde og mos dem til en puré eller pres dem gennem en hakkemaskine. Varm gryden op under svag varme og tilsæt sukker og lime. Fortsæt med at røre, indtil syltetøjet er tykt og omkring 103-105°C på et bolchetermometer. Fjern gryden fra varmen, rør de knuste krydderier i syltetøjet og afkøl. Ofres til Krishna.

Opbevar syltetøjet i tæt tillukkede beholdere. Opbevares i køleskab efter åbning. Det kan holde sig i op til uger. 🌸

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishnabevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *Jeg er blevet instrueret i, at der ikke må være noget hul til maya, og at vi hele tiden skal engagere vores sind i tjeneste til Krishna, den åndelige mester og de hengivne. Sådanne tanker kommer ikke til mit sind automatisk. Selv efter morgen-sadhana med meditation og tilbedelse føres mit sind let væk af materielle tanker, selv om jeg seriøst forsøger at huske på Krishna. Hvordan kan jeg træne mit sind til altid at være fokuseret på Krishnabevidsthed?*

SVAR: Du skal have en stærk tro på, at du vil blive ophøjet til livets højeste fuldkommenhed igennem Krishnabevidsthed. Et sådant fokus i sindet kaldes *vyavasayatmika*, at være resolut i Krishnabevidsthed. I denne forbindelse siger Krishna i *Bhagavad-gīta* (2.41):

“De, der er på denne vej, er resolute i deres forsæt, og deres mål er ét. O du Kuruernes elskede barn, intelligensen hos dem, der er irresolute, har mange grene.”

Hemmeligheden er, at der ikke må være huller til *maya*. En gang forklarede Srila Prabhupada for en discipel, hvordan han altid holdt sig beskæftiget i Krishnabevidsthed. Han pegede på sit harmonium og fortalte, hvordan han, hvis der var tid til overs, spillede på sit harmonium og sang Krishnabevidste sange. Så snart der er et hul i tiden, skal den bruges Krishnabevidst, og man skal dække sine behov, f.eks. behovet for at høre god musik, på en Krishnabevidst måde. Du skal arrangere dit liv på en intelligent måde, så der slet ikke er plads tilbage til *maya*.

*

SPØRGSMÅL: *Hvor i vores skrifter står der, at beruselse er forbudt? Jeg talte med en fyr, der sagde, at han var en rastafari og brugte hash for*

at ændre sin bevidsthed og meditere på Gud på den måde. Jeg kunne ikke svare på, hvor vi finder det i vores skrifter.

SVAR: Det simple modargument er, at så længe du afhænger af et kemikalie til at ændre din bevidsthed, er du stadig på det materielle plan. Ved at acceptere ideen om at ændre bevidstheden ved at tilføre et kemikalie, accepterer man den kropslige opfattelse af selvet. En sådan kropslig opfattelse af selvet binder én til en tilstand af illusion. Metoden til at opnå og holde fast i en ægte tilstand af guddommelig beruselse er helt at forkaste enhver form for fysisk eller materiel opfattelse af selvet ved at genoplive sin oprindelige rene tilstand af spirituel beruselse. Denne metode kaldes Krishnabevidsthed.

Ifølge *Svetasvatara Upanisad* skal man have fuld tro på den åndelige mesters ord. Srila Prabhupada gav os hundredvis af gange besked om strengt at undgå enhver form for beruselse. Disse ord, der kommer fra den største åndelige mester i universets historie, er i sig selv et skrift. Ud over det gør mange skriftlige udtalelser det klart, at beruselse skal opgives. For eksempel ifølge *Srimad-Bhagavatam* (11.23.18-19):

”Tyveri, vold, løgn, falskhed, lyst, vrede, rådvildhed, stolthed, skænderi, fjendskab, troløshed og farerne ved kvinder, spil og beruselse er de femten uønskede kvaliteter, der forurener mænd på grund af grådighed efter rigdom. Selv om disse kvaliteter er uønskede, tilskriver mennesker falsk dem værdi. Den, der ønsker virkelig fordel og gavn i livet, bør derfor forblive hævet over uønsket materiel rigdom.”

Fortæl sådanne personer, at hvis de kan lide at være berusede, skal de seriøst afprøve den højeste form for beruselse, Krishnabevidsthed. Da vil de altid være høje og aldrig komme ned igen. 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08

www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Tirsdag 4.2: Srila Advaita Acaryas fremkomst. Aftenprogram fra kl. 17.

Mandag 10.2: Nityananda Trayodasi: Sri Nityananda Prabhus fremkomst. Festprogram fra kl. 16.

Mandag 17.2: Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras fremkomst. Aftenprogram fra kl. 17.

Torsdag 13.3: Gaura Purnima: Sri Caitanya Mahaprabhus fremkomst. Festprogram fra kl. 16.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk

Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30

Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30

Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00

Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30

Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00

Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk

Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Tirsdag 06.00 - 12.00 & 21.00 - 23.00

Onsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Torsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Fredag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk

info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.

Friday kirtan: Hver fredag kl. 17-19.

Tirsdag 04.02: Sri Advaita Acaryas åpenbarelsestid. Program kl. 17-19

Mandag 10.02: Sri Nityanandas åpenbarelsestid. Program kl. 17-19

Mandag 17.02: Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakurs åpenbarelsestid. Program kl. 17-19

Torsdag 13.03: Gaura Purnima, Herren Caitanyas åpenbarelsestid. Program hele dagen. Spesielt kl. 14-20:

Web: iskcon.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

GAURA PURNIMA 2025

Sri Gaura Purnima er Sri Caitanya Mahaprabhus lykkebringende fremkomstdag. Sri Caitanya Mahaprabhu eller Gauranga Mahaprabhu er ifølge skrifterne og de store realiserede acaryaer den Højeste Herre, Sri Krishna Selv, der kom for at undervise i vigtigheden af hengivenhed til Krishna gennem fællessang og recitation af Krishnas hellige navne (Hare Krishna-mahamantraet).

Sri Caitanya Mahaprabhu åbenbarede sig i 1486 i Sridhama Mayapur som søn af Sri Jagannatha Mishra and Srimati Sacidevi på Phalguni Purnima, fuldmånedagen i måneden Phalgun (februar-marts). Hans forældre kaldte Ham Nimai, fordi han blev født i Sit fædrene hjem i gårdspladsen under et nimba- eller neem-træ. Andre af Hans navne var Visvambhara og Gaura-Hari.

Gaura Purnima falder i år på den 25. marts. Dagen fejres over hele verden i ISKCON som en af årets to største dage (Sri Krishna Janmastami, Herren Sri Krishnas fremkomstdag, er den anden store dag).

I Københavns ISKCON-tempel er der fest fra tidlig om morgenen med kirtana og klasser, og fra klokken 16 starter det store offentlige program og fortsætter indtil klokken 20, hvor der serveres en stor prasadam-fest til ære for Sri Caitanya Mahaprabhu. 🌸